

POMOPSIHOTERAPIA, ȘTIINȚA MILENIUMULUI III TREE-PSYHOTERAPIA, THE SCIENCE OF THE THIRD MILLENNIUM

V. CIREAȘĂ¹, Cristina Maria GAVRILESCU²,
Silvica PĂDUREANU¹

¹U.Ș.A.M.V.Iași, ²Univ.de Medicină și Farmacie Iași

Abstract: Contemplating the beauty of trees, created on the 3rd day of Genesis, is a health-providing action. The daily variation of the aesthetic behaviour of trees along the four seasons, offers the modern man, stressed as he is by the technical civilization, the possibility to rebalance his psychic tonus. The diversity of various conopies, the changing colours of leaves and fruits create landscapes of outstanding beauty.

MOTO: “Binecuvântat să fie omul care își pune încrederea și speranța în Domnul; el va fi ca un pom înfloritor lângă ape” (Ieremia 17, 5)

Apostolul Pavel laudă pe Dumnezeu spunând: “O, adâncul bogăției, înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu” (Romani, 11, 33).

Împăratul Solomon este copleșit de măreția lui Dumnezeu: “Duhul lui Dumnezeu umple lumea. El cuprinde toate” (Învț.Solomon, 4, 47).

Avva Agathon descrie asemănarea omului cu pomul: “fructele pomului sunt faptele bune” (Filoc. vol 7, pag. 17, 1977) [Stăniloae. D., 1997].

Domnul nostru Iisus Christos arată că: “Pomul bun se cunoaște după fructe – precum omul după faptele sale” (Luca 6, 44; Matei 7, 16,20).

Pomopsihoterapia este o știință interdisciplinară formată din Pomicultură, Psihologie și Medicină naturistă. Între ele se află o rețea complexă de relații.

Pomicultura est cea mai veche știință care s-a născut în rai, fiind reprezentată de Pomul vieții și Pomul cunoașterii binelui și răului (Gen. 2, 9).

Dumnezeu a poruncit ca livada paradisiacă să fie cultivată și păzită (Gen. 2, 17). Pomul vieții făcea 12 roduri pe an, în fiecare lună, iar frunzele erau spre vindecarea oamenilor (Apoc. 22, 2).

Protopărinții noștri, Adam și Eva, nu au păzit bine livada. Ispititorul șarpe demonic i-a făcut să cadă în păcatul neascultării. Ei au mâncat fructe din pomul cunoașterii binelui și răului.

În acest mod s-a născut o nouă știință: Psihologia, în care a apărut formula satanică formată de lanțul psihic: ispita – pofta – păcat – moarte (Iacob, 1, 15).

Terapia care face parte din știința Medicinii naturiste se bazează pe proprietățile curative ale organelor pomilor.

Pomicultura teologică se bazează pe simbolul crucii, reprezentată de Pomul vieții. Domnul nostru Iisus Christos pune în prim plan psihoteologic Sfânta Cruce cea mântuitoare: “Cine vrea să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea zilnică și să Mă urmeze” (Luca 9, 23); “Cel care nu-și poartă crucea și nu mi urmează Mie nu poate fi ucenicul Meu” (Luca 14, 27).

Sfânta Cruce este o înălțare Cistică: “Când Mă voi înălța de pe pământ voi trage pe toți la Mine” (Omnes trabrunt ad ipsum Me) (Ioan 12, 32).

Pomocruceologia ne arată că Sfânta Cruce are deasupra pe Dumnezeu, care reprezintă înălțimea, Iisus reprezentat de partea de jos a Crucii este simbolul adâncimii, a umilinței, care s-a jertfit pentru iertarea păcatelor noastre. Sfântul Duh reprezintă lățimea Crucii harica, care luminează și sfințește omenirea.

Psihoteologia arată că tâlharul cel bun (Dismas) reprezintă păgânătatea încreștinată, iar tâlharul cel rău (Geras) simbolizează pe poporul evreu care a făcut crima cea mai oribilă din istorie, ucigându-L pe Fiul lui Dumnezeu.

Sfânta Cruce este arma cea mai puternică a creștinismului în lupta continuă pe care o duce cu Necuratul și cu forțele sale malefice. Pomoteologia atribuie pomului o funcție Treimică Sfântă. Rădăcinile pomului sunt izvorul Dumnezeirii care este ascuns în pământ. Trunchiul pomului reprezintă pe mijlocitorul Iisus. Fructele din coroana pomului sunt virtuțile creștine născute din Sfântul Duh.

Pomicultorul, un demn fiu spiritual al lui Dumnezeu este un colaborator întru perfecționarea creației (sinergie).

Teopomicultura este o știință sacrosantă care ajută pe pomicultor să studieze rațiunile Dumnezeiești ale speciilor pomicole care au o mare polifuncționalitate bioenergetică, nutritivă și terapeutică.

Pomocreatologia se ocupă cu crearea de noi soiuri. Astfel, la Facultatea de Horticultură din Iași a fost creat primul soi pitic de cireș: *Cristimar*. Pletozitatea ramurilor este o formă de chanoză pomicolă „plăcută la vedere”(Geneza 2, 9).

Pentru a înțelege complexitatea relațiilor reciproce dintre pom – psihic – terapeutică trebuie să apelăm la cuvântul Dumnezeiesc cel Sfințitor și care ne permite să cunoaștem ADEVĂRUL care este Domnul nostru Iisus Christos (Ioan 14, 6), întrucât El este „centrul științei”: „Coelum et terra trausibunt, verba autem non praeteribunt” (Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece) (Matei 24, 35).

Cuvintele spuse de Pomul vieții care este Domnul nostru Iisus Christos, fiind „Duh de viață” (Ioan 6, 63) sunt purificatoare: „Acum voi sunteți curați precum Cuvântul pe care vi l-am spus” (Ioan 15, 3).

Noi trebuie să ne străduim să ajungem la: „starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Christos” (Efeseni 4, 13).

La această stare Sfântă se ajunge prin rugăciune continuă așa cum ne sugerează pomii care au brațele ramurilor îndreptate tot timpul spre cer, așa cum menționează scriitorul George Călinescu.

Avem de învățat de la Iisus care la începutul predicării Sale a spus: „S-a împlinit vremea, s-a apropiat Împărăția lui Dumnezeu, pocăiți-vă și credeți în Evanghelie” (Marcu 1, 15).

Pocăința o învățăm de la salcia plângătoare care are ramurile îndreptate în jos, spre pământul din care am fost făcuți.

Vremurile de acum s-au tulburat devenind ilogice. Niciodată în istoria omenirii nu s-au înregistrat mai grav evenimente ca cele pe care le trăim în prezent [Ioan P., 1995].

Războiul total, cel terorist, a zdruncinat psihicul uman. De aceea trebuie să ținem seama de îndemnul Mântuitorului: „Privegheați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită, căci duhul este osârduitor, dar trupul este neputincios” (Matei 26, 41).

Paloarea psihică s-a generalizat în toată planeta. Nesiguranța zilei de astăzi este o realitate tristă. Numai o credință puternică în Pomul Vieții care este Christos putem să supraviețuim întrucât El este: „Calea, ADEVĂRUL și viața” (Ioan 14, 6). Vindecarea sufletului nostru abătut vine de la credința în mila lui Dumnezeu.

Pomicultorii se străduie să vindece omenirea de poluarea psihică prin crearea unui mediu vegetal sanogen. Contemplarea unei livezi înflorite este un peisaj estetic sanogen și care iluminează inimile noastre.

Regretatul profesor Petre Brânzei, directorul Spitalului Socola, a înființat o livadă și îndemna pe bolnavii săi să se plimbe prin dânsa pentru relaxare. Energia pomicolă degajată în livadă se transmitea bolnavilor psihici. Verticalitatea pomilor, formele diverse a coroanelor, aerul purificat și verdele frunzelor au un rol terapeutic.

Omul modern trăiește drama Pomului cunoștinței binelui și răului.

Minciuna și puterea politică cea trecătoare poate aduce un succes social, însă numai binele este mântuitor.

Pomul cunoștinței binelui și răului promovează ambiguitatea. Însă Domnul nostru Iisus Christos este clar: „Nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona” (Matei 6, 24).

De aceea Iisus ne recomandă stăruitor: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte vi se vor adăuga vouă” (Matei 6, 33).

Împărăția lui Dumnezeu se realizează printr-o iubire creștină și pace universală. Numai Pomul Vieții, Domnul nostru Iisus Christos, este doctorul trupului și al sufletului și ne conduce spre fericirea veșnică.

Dar, se întreabă Iisus: „Fiul Omului când va veni, va găsi, oare, credință pe pământ?” (Luca 18, 8).

Apostolul Ioan este pesimist: „Iisus însuși nu se încredea în oameni, pentru că îi cunoștea pe toți” (Ioan 2, 24).

Mântuitorul, psihologul divin, cunoaște căderea noastră sufletească.

Iisus, Pomul Vieții, însă vrea să ne vindece prin fructele Sale ale virtuților creștine: iubire, bucurie, pace, răbdare, bunătate, credință, blândețe (Galateni 5, 22). Virtuțile creștine sunt medicamente Sfinte, mântuitoare, pe care Biserica, opera divino-umană a lui Iisus, ni le oferă generoasă pentru salvarea noastră.

La Facultatea de Horticultură din Iași, în ultimii 30 de ani s-au întreprins cercetări asupra unor arbuști fructiferi medicali: boabele de leac ale Maicii Domnului (Cătina albă) și Spinul lui Christos [Cireășă V., 1995].

Cătina albă (*Hippophae rhamnoides*, familia *Eleagnaceae*) se folosește în vindecarea tuturor bolilor. La recente simpozioane internaționale din India (Universitatea Palampur – New-delphi, 18 – 23 februarie 2001) și Germania (Universitatea Humboldt, Berlin, septembrie 2003), cătina albă a fost prezentată ca un miracol al naturii (doctor vegetal).

Cătina albă, a cărei denumire populară este boabele de leac ale Maicii Domnului, a fost considerată o binefacere farmaceutică prin uleiul CĂTINO-FORT la care s-a adăugat și vestita spirulină. Fructele consumate dimineața, înainte de dejun, întăresc organismul uman și se întârzie îmbătrânirea. Stimularea sistemului imunitar face ca să se prevină boala gravă a SIDEI.

Arbustul fructifer spinul lui Christos (*Ziziphus Spina Christi*, familia *Rhamnaceae*) din ramurile căruia s-a împletit cununa de spini în semn de batjocorire a Domnului nostru Iisus Christos (Marcu 15, 17) este antidiabetic.

Doamna dr. Silvica Pădureanu (în prezent șef lucr.) a selecționat un genotip valoros poliploid al acestui arbust, cu mari perspective de extindere în viitor. Fructele arbustului spinul lui Christos sunt extrem de eficiente în lupta contra diabetului.

Rugul Aprins care ardea și nu se mistuia de pe muntele Horeb (Exod 3, 1-2) a devenit material biologic de studiu începând din anul 2004.

Moise a avut fericirea ca să audă glasul lui Dumnezeu în fața Rugului aprins când s-a autodefiniț pe Sine Însuși: „Eu sunt Cel ce sunt” (Exod 12, 14).

Deci Dumnezeu este „EXISTENȚA SUPREMĂ”, fapt copleșitor pentru noi oamenii.

Cercetarea științifică a genotipului amintit (rugul aprins) este în desfășurare la U.S.A.M.V. Iași (șef lucr. dr. Silvica Pădureanu) și la Universitatea Al. I. Cuza Iași (laboratorul Culturi „in vitro” condus de șef lucr. dr. Smaranda Vântu). Acest gen de cercetare științifică ne obligă la o mare concentrare spirituală, psihică și medicală.

Contemplând acest rug aprins suntem iluminați de lumina sa spirituală care face să strălucească sufletele noastre. Impresionează modul cum crește. Lăstarul izbucnește ca o săgeată verde. Frunzele trifoliolate reflectă taina Sfintei Treimi în care frunza primă este mai mare, simbolizând pe Dumnezeu Tatăl, iar celelalte două frunze simbolizează pe Fiul și Sf. Duh. Studiul acestui taxon impune o răspundere imensă întrucât are statut de premieră mondială.

Noi suntem copleșiți de emoție întrucât arbustul cel Sfânt este încărcat de multă semnificație teologică. Sfinții Părinți ai Bisericii spun că acest rug aprins reprezintă pe Fecioara Maria care după întruparea Domnului nostru Iisus Christos prin coborârea Sf. Duh și prin împlinirea puterii lui Dumnezeu a rămas Fecioară (Luca 1, 35).

Pentru noi, studiul pe care îl efectuăm este o formă smerită de cunoaștere a tainelor lui Dumnezeu și a iubirii lui Dumnezeu către noi păcătoșii. Dumnezeu a făcut minunea de a ne încredința acest privilegiu unic de a fi colaboratori ai lui Dumnezeu (sinergie divino-umană). Căci:

„Dumnezeu este Cel ce învață pe om cunoștința” (Ps. 93,19).

Vestitul călugăr martir Daniil Tudor a înființat la București (M-rea Antim) mișcarea „Rugului Aprins” și a compus „Imnul Acatist la Rugul Aprins” în scopul promovării rugăciunii neîncetate a inimii” [Tudor D., 2000].

BIBLIOGRAFIE

1. **Cireasă V.**, 1995 – *Pomicultura generală*. Lito, U.S.A.M.V., Iași, p.15
2. **Ioan P.**, 1995 – *Educație și creație*. Ed. did. ped., București, p. 234
3. **Stăniloae D.**, 1997 - *Filocalie*. vol.7, Ed. Crist, Bibl. București, p. 17
4. **Tudor D.**, 2000 – *Viața ier. Daniil Tudor*. Ed. Panaghia, București, p. 65
5. **Uscă S.I.**, 2002 – *Exodus*. Ed. Christiana, București, p. 19